

1. שמות טוב: ב ופירושים עליו

"עזי זמרת קה ויהי לי לישועה זה קלי ואנוהו אלקי אבי וארממנהו"

- א. ר' יוסף בכור שור - בשיר
- ב. רבי עקיבא (שבת קלג:) - הוי מרבה בשבחיו (בפני אומות העולם)
- ג. תרגום אונקלוס - ואבני ליה מקדש
- ד. אבא שאול (שבת קלג:) - הוי דומה לו; מה הוא חנון ורחום, אף אתה חנון ורחום
- ה. רב סעדיא גאון - אערוג אליו ואבוא למשכנותיו
- ו. ר' ישמעאל בן ברוקה (שבת קלג:) - התנאה לפניו במצות; עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה, וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בבלבלר אומן, וכורכו בשיראין נאין.

2. סוכה לג.

מאן תנא להא, דתנו רבנן: לולב מצוה לאוגדו, ואם לא אגדו - כשר. מני? אי רבי יהודה - כי לא אגדו, אמאי כשר? אי רבנן - מאי מצוה קא עביד? לעולם רבנן, ומצוה משום זה אלי ואנוהו.

3. סוכה כט:

משנה: לולב הגזול והיבש - פסול. של אשירה ושל עיר הנדחת - פסול. נקטם ראשו, נפרצו עליו - פסול. נפרדו עליו - כשר, רבי יהודה אומר: יאגדנו מלמעלה.

4. רש"י לסוכה כט:

יבש - דבעינן מצוה מהודרת, דכתיב "ואנוהו"

5. תוספות כט: ד"ה לולב

(יבש) - משום דאיתקש לולב לאתרוג דכתיב ביה "הדר"

6. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף כ עמוד א

אמר רב חסדא: גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה, באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן, דתניא: הרי שהיה צריך לכתוב את השם, ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת, מעביר עליו קולמוס ומקדשו, דברי רבי יהודה. וחכמים אומרים: אין השם מן המובחר. אמר רב אחא בר יעקב: דילמא לא היא, עד כאן לא קאמר רבנן. התם - דבעינא "זה אלי ואנוהו" וליכא.

7. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לד עמוד ב

משנה: רבי ישמעאל אומר: שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחד ואתרוג אחד, אפילו שנים קטומים ואחד אינו קטום. רבי טרפון אומר: אפילו שלשתן קטומים. רבי עקיבא אומר: כשם שלולב אחד ואתרוג אחד, כך הדס אחד וערבה אחת.

8. רש"י מסכת סוכה דף לד עמוד ב

ר' טרפון אומר אפילו שלשתן קטומים - דלא בעי הדר בהדס.

9. רמב"ן במלחמות

ורבי טרפון מכשיר בזה ולא באחר משום שההדס בעבותו תלוי הדרו שעליו חופין את עצו משא"כ בשאר המינין

10. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לו עמוד ב

משנה. אין אוגדין את הלולב אלא במינן, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר: אפילו בחוט במשיחה. אמר רבי מאיר: מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב. אמרו לו: במינן היו אוגדין אותו מלמטה. גמרא. אמר רבא: אפילו בסיב, אפילו בעיקרא דדיקלא. ואמר רבא: מאי טעמא דרבי יהודה? קסבר: לולב צריך אגד, ואי מייתי מינא אחרינא, הוה חמשה מיני.

11. רש"י מסכת סוכה דף לו עמוד ב

במינן אוגדין אותו מלמטה - לשם מצות אגד, וזה לנוי בעלמא.

12. רש"י מסכת סוכה דף כט עמוד ב

נקטם ראשו - פסול, דלא הוי הדר. נפרצו עליו - משדרה, ואינם מחוברין אלא על ידי אגודה, כי חופיא שקורין אשקוב"א, לאו הדר הוא.

13. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לז עמוד א

רבי מאיר אומר אפילו במשיחה כו' - תניא: אמר רבי מאיר: מעשה ביקירי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב. אמרו לו: משם ראייה? במינן היו אוגדין אותו מלמטה. אמר להו רבה להנהו מגדלי הושענא דבי ריש גלותא: כי גדליתו הושענא דבי ריש גלותא, שירי ביה בית יד כי היכי דלא תיהו חציצה.

רבא אמר: כל לנאותו אינו חוצץ.

14. רש"י מסכת סוכה דף לז עמוד א

שיירי ביה בית יד - מתחת לאגד, שלא יקחנו במקום אגדו, דקסבר: אין האגד מן המצוה, כרבנן דאמרי אין צריך אגד.